

PAPP KATALIN

Erdei tánc

Tévedsz, ha azt hiszed
Hogy tiéd a tested

Szellemelek játszótere
Lakomát csapnak
Táncolnak, felfalnak
Az utolsó leheletedig
Mégis több leszel reggelre
Mire feljön a Nap

S te is táncolsz
Pedig fáj minden csontod
Mert tudod
Ha megállsz mielőtt a dobok
Elhallgatnak
Meghalsz

Mindegy hogy erdő vagy színpad
Valaki mindig néz és lát
A fák mint fák vagy hangszerek
Az állatok mint állatok vagy dobok
A lelkek mint lelkek vagy emberek
Mind együtt lélegzenek

És ütöd a combod
Tested véraláfutásokkal teli

Élő dob
Talpadon a bőr fájdalmasan
Elvékonyodott
Széttáncolod

Mész körbe körbe
Lépésről lépésre
Meztelenül
Kitárukozva
Most vagy igazán önmagad
Vagy talán most vagy először
Önnön léted terhétől
Szabad

Szeretsz mint még soha
Őseid szemével nézel
Magadra
Mindenki egy

Kő, ág, patak, szikra
Tűz, ég, parázs, cifra
Lépés
Úgy mozogsz mint a láng
Az éjszaka zsúfolt
Sötétjének közepén

Pirkad
Elhallgatnak a dobok
Lassulnak a mozdulatok
De az örök ütemet tovább viszik
A bordabarlangba visszabújt
Vadállatok